

NHẮC VỀ SỰ CHẾT CỦA CHÚA TRONG MÙA GIÁNG SINH

Tổ chức kỷ niệm ngày Đức Chúa Jesus giáng sinh là ý của con người. Rao truyền sự chết và sự sống lại của Chúa Cứu Thế mới là ý Chúa.

***

Các sách Phúc Âm trong Kinh Thánh không hề có một chỗ nào nói rằng Đức Chúa Jesus tức là Chúa Cứu Thế giáng sinh vào ngày 25 Tháng Mười Hai. Kinh Thánh cũng không đề cập đến việc con dân Chúa phải tổ chức kỷ niệm ngày Đức Chúa Jesus giáng trần. Trái lại, Kinh thánh khuyến cáo con dân Chúa phải tưởng niệm sự chết của Ngài và căn dặn là hãy làm điều đó để nhớ đến Chúa và rao truyền sự chết của Chúa cho tới khi Ngài trở lại thế gian để phán xét những kẻ có tội.

Hằng năm, người viết và gia đình cũng tham dự những buổi Kỷ Niệm Chúa Giáng Sinh như bao nhiêu người khác. Chúng tôi không chống việc tổ chức ngày này. Tuy nhiên, chúng tôi không ủng hộ việc tổ chức quá rình rang ngày này, nhưng lại xem nhẹ việc rao truyền sự chết và sự sống lại của Chúa.

Theo lời khuyến cáo của Kinh Thánh, việc rao truyền sự chết và sự sống lại của Chúa mới là quan trọng, và đó mới là ý Chúa. Tổ chức kỷ niệm Mừng Chúa Giáng Sinh vào ngày 25 Tháng Mười Hai, hay bất cứ ngày nào cũng đều không phải ý Chúa mà do con người tạo ra. Không phải ai cũng biết điều này, nhưng cho dù có biết cũng không ai “dại” để nói ngược lại giáo quyền, hay đám đông. Thực tế, không phải lúc nào giáo quyền cũng đúng và không phải đám đông lúc nào cũng phải. Chỉ có chân lý của Chúa mới là đúng, và chỉ có chân lý mới là bất diệt.

Nếu tổ chức ngày Đức Chúa Jesus giáng sinh để vinh danh Đức Chúa Trời là việc làm tốt, nhưng chớ nên làm lu mờ mạng lệnh Chúa giao phó. Mạng lệnh đó là rao truyền sự chết và sự sống lại của Đức Chúa Jesus, như đã nói.

Nếu lời tâm tình và giải thích của chúng tôi về ngày này vẫn chưa đủ thuyết phục những ai xem việc tổ chức kỷ niệm Chúa giáng trần là quan trọng hơn là rao truyền sự phục sinh của Đức Chúa Jesus, chúng tôi xin trân trọng mời người đó nên đọc lại Kinh Thánh Sách 1 Cô-rinh-tô 11, nhất là đọc từ câu 23-26.

Căn cứ vào các dữ kiện trong Kinh Thánh, các nhà bình giải Thánh Kinh, và các sử gia tôn giáo đều đồng ý rằng: Các Hội Thánh Cơ Đốc, trong hơn 300 năm đầu tiên của lịch sử Cơ Đốc Giáo và Công Giáo La-Mã không hề giữ lễ Sinh Nhật Đấng Cứu Thế.

Trong tài liệu, “*The Meanings of Christmas*” (Ý Nghĩa Lễ Christ Giáng Sinh) do Cù Trần Văn Can, Oklahoma City, OK, biên soạn (1). Trong bài viết có một đoạn như sau: *Ngày 25 tháng 12, Kinh Thánh Lược Khảo Halley viết rằng, ngày nay người ta kỷ niệm sinh nhật Đấng Christ vào ngày 25 tháng 12. Kinh Tân Ước không có một lời nào nói về Sinh Nhật này. Lễ Sinh Nhật Đấng Christ khởi xướng trong Thế Kỷ Thứ Tư: Những Hội Thánh ở Miền Tây giữ lễ ngày 25 tháng 12; những Hội Thánh ở Miền Đông giữ lễ ngày 6 tháng Giêng.* (Hết trích)

Sự tích Đức Chúa Jesus giáng trần đã ghi lại một biến cố trọng đại của nhân loại. Đó là thời điểm bắt đầu có Tây Lịch và kéo dài đến ngày nay. Cho dù Đức Chúa Jesus giáng sinh vào ngày 25 Tháng Mười Hai hay ngày nào đi nữa, dứt khoát, biểu tượng hay ý nghĩa của “Lễ Giáng Sinh” không phải là mấy cây thông, các gói quà, những lời chúc tụng suông trên các tấm thiệp với lời lẽ được in sẵn. Ngày này không thể chỉ là hình ông già Nô-en, những bài viết, bài giảng luận thật hùng hồn về “yêu thương” nhưng lại thiếu tình yêu thương đích thực. Nói chung, người ta không thể mừng Chúa giáng sinh bằng thái độ vô cảm trước những trường hợp cần được cảm thông và giúp đỡ.

Người đời thường nói, “Chữ có nghĩa của nó”. Vậy thì, hai chữ “yêu thương” dứt khoát phải là yêu thương đích thực, và là sự cảm thông cho hoàn cảnh của nhau. Những điều này bắt nguồn từ sự rung động của con tim mà Đức Chúa Trời nhân từ đã ban cho con người. Ai không còn cảm thấy lòng mình rung động trước nỗi khổ đau của người khác, cho phép người ta nghi ngờ các loại “yêu thương” mình đang cổ võ hay giảng dạy cho người khác. Tình yêu thương đích thực phải là tình yêu thương vô bờ bến của bà mẹ ruột đối với con cái, chứ không phải loại “yêu thương” của mẹ mìn (2).

Tây Lịch mà con người sử dụng ngày hôm nay khởi đầu từ thời điểm Hải Nhi Jesus lọt khỏi lòng mẹ phần xác. Theo lời Kinh Thánh, Đức Chúa Jesus là Con Trời, là Ngôi Hai trong Chúa Ba Ngôi. Ngài đã giáng trần qua mẹ phần xác là Nữ Đòng Trinh Ma-ri, người nữ được Đức Chúa Trời chọn để thụ thai Đức Chúa Jesus bởi Đức Thánh Linh. Chúa Ngôi Hai được sanh ra như bao nhiêu hải nhi khác. Ngài lớn lên, chịu nhục hình trên thập tự giá, và Ngài đã chết. Ngài được chôn trong mộ. Sau ba ngày, Ngài đã sống lại và thăng thiên. Kinh Thánh cho biết, Ngài chết vì tội của nhân loại.

Ý nghĩa của Lễ Giáng Sinh không phải là những tấm thiệp, cây thông, gói quà, và ông già Nô-en, như đã nói. Người ta không thể mừng ngày Đức Chúa Jesus giáng sinh trong thái độ dửng dưng trước nỗi khổ đau của người khác. Số người thật sự tổ chức kỷ niệm mừng ngày Đức Chúa Jesus giáng trần song song với việc bày tỏ tình yêu thương với nhau một cách chân thành vẫn là con số đáng cho người khác bận tâm. Người ta căn cứ vào cung cách đối xử quá tệ bạc của một số người nhận mình là “Con dân Chúa” dành cho nhau

hay cho người khác, để người ta có nhận xét đó. Điều đáng mừng và thật khích lệ bởi vì có nhiều con dân Chúa đã công khai hoặc âm thầm xả thân để cứu giúp những người bị xã hội ruồng bỏ, những người bị hà hiếp, và những người cần sự giúp đỡ của người khác.

Tại các nước độc tài, đặc biệt là tại Việt Nam ngày nay, Cơ Đốc Nhân chân chính không thể ung dung tự tại và thoả hiệp với kẻ mạnh, hay nói theo bọn gian ác để được an thân. Cơ Đốc Nhân có tình yêu thương không thể quên những anh chị em trong Chúa của mình bị kẻ ác giam cầm trong tù hay bị đàn áp bằng nhiều hình thức.

Tại các quốc gia tự do, Cơ Đốc Nhân chân chính không thể chỉ vì muốn chứng tỏ với mọi người rằng mình là người có đạo, cần mừng Chúa giáng sinh một cách long trọng, để rồi những tốn kém về vật chất trở thành gánh nặng thay vì phước hạnh. Cơ Đốc Nhân có tình yêu thương đích thực không thể tặng nhau những món quà không cần thiết, mà lại vô tình trước sự đói rách của những người không nhà và lê la trên các đường phố trong mùa đông giá buốt.

Mừng ngày quan trọng này còn có nghĩa là phải góp phần rao giảng ơn cứu rỗi của Chúa đến với những ai chưa biết về lẽ đạo của Ngài. Đừng vô tình làm cho người khác hiểu sai rằng, ngày Giáng Sinh là ngày của chung điện, tặng quà, giăng đèn, dựng cây thông, và tiệc tùng vui chơi.

Lúc Đức Chúa Jesus còn ở trần gian, Ngài lập các môn đồ. Ngài giảng về Nước Trời, dạy các môn đồ về tình yêu thương, và dạy họ làm giống Ngài. Đức Chúa Jesus bị đóng đinh trên cây thập tự, Chúa chết, và Chúa đã sống lại rồi thăng thiên. Đó là những dữ kiện phải được nhắc đi nhắc lại nhiều lần cho mọi người biết.

Đạo của Chúa là đạo yêu thương. Ai giảng về sự yêu thương, người đó phải sống yêu thương. Người ta không thể vừa đối xử tệ bạc với nhau, mà lại dạy người khác tin vào những gì gọi là “tình yêu thương” mình đang giảng dạy. Nếu ai không có tình yêu thương một cách thật sự, có tâm địa gian ác, thích giở những thủ đoạn đê tiện để hãm hại người; dút khoát, người đó không thể có năng quyền của Chúa để lãnh đạo tinh thần cho người khác tại những nơi gọi là Hội Thánh Chúa. Người như thế không thể làm “cha” làm “sư” hay làm “thầy” thiên hạ.

Kinh Thánh đã khuyến cáo rằng: *“Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng biết đủ các sự mầu nhiệm, và mọi sự hay biết; dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt, song không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi”* (1Cô-rinh-tô 13:2-3).

Kết luận

Con dân Chúa phải luôn bày tỏ tình yêu thương đích thực đối với mọi người. Kinh Thánh dạy, “*Hãy nhớ những ai mắc vòng xiềng xích, như mình cũng phải xiềng xích với họ, lại cũng hãy nhớ những người bị ngược đãi, vì mình cũng có thân thể giống như họ*” (Ê-bơ-rơ 13: 2).

Kỷ niệm ngày Đức Chúa Jesus giáng sinh phải trong tinh thần tạ ơn Đức Chúa Trời. Ngoài việc giảng về Nước Trời, giảng về sự giáng trần của Chúa, dứt khoát con dân Chúa phải nói rõ về sự chết và sự sống lại của Đức Chúa Jesus. Không phải chúng ta chỉ nói một lần trong mùa Giáng Sinh hay mùa Phục Sinh mà phải nhắc đi nhắc lại thường xuyên và liên tục nhắc về điều quan trọng này.

Huỳnh Quốc Bình

Mùa Lễ Mừng Chúa Giáng Sinh 2022

Nguồn: <https://huynhquocbinh.net/2022/12/16/nhac-ve-su-chet-cua-chua-trong-mua-giang-sinh>

Ghi chú:

[1] Nếu Cụ Trần Văn Can còn sống, Cụ đã ngoài trăm tuổi. Cụ Can là một học giả, là tác giả của những bài viết, tác phẩm nhỏ, giá trị bằng Anh ngữ và Việt ngữ.

[2] Danh từ “mẹ mìn” bắt đầu được nhắc đến nhiều nhất vào đầu thập niên 70 để ám chỉ người đàn bà ác độc chuyên dụ dỗ, lừa phỉnh, và bắt cóc trẻ con đem đi bán.

Nguồn: Internet eMail by **Happy Nguyen** chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, December 18, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH